

W ramach trzeciego zarzutu skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza ogólne zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz ochrony własności. Ponadto skarżąca uważa, że Sąd powinien orzec, w jakim zakresie pozwana nadużyła swoich uprawnień.

Wreszcie, w ramach czwartego zarzutu skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła zasadę proporcjonalności w odniesieniu do środków zaradczych zaproponowanych w zaskarżonej decyzji.

—————

**Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA**

(sprawa T-174/08)

(2008/C 183/48)

*Język postępowania: portugalski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Afonso, pełnomocnik)

*Strona pozwana:* Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA

**Żądania strony skarżącej**

- zasądzenie od strony pozwanej zwrotu na rzecz Komisji kwoty głównej w wysokości 63 349,27 EUR powiększonej o kwotę 28 940,70 EUR odpowiadającą wysokości odsetek za zwłokę należnych w dniu 5 maja 2008 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej zapłaty odsetek należnych za okres pomiędzy 6 maja 2008 r. i dniem zwrotu całości wierzytelności w wysokości 10,91 EUR za każdy dzień zwłoki;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Niniejsza skarga została wniesiona na podstawie art. 238 WE.

W ramach projektu „European Network of Centres for the Advancement of Telematics in Urban and Rural Areas” (Europejska sieć ośrodków na rzecz rozwoju telematyki w obszarach miejskich i wiejskich — ENCATA), Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję zawarła umowę nr SU 1001 (SU) ENCATA z dwunastoma kontrahentami, jednym z których była strona pozwana.

Na mocy tej umowy Komisja zobowiązywała się do zapewnienia pomocy finansowej w wykonaniu wspomnianego projektu grupie kontrahentów, wśród których była strona pozwana.

Przewidywany czas trwania projektu wynosił 18 miesięcy.

Realizacja projektu rozpoczęła się w dniu 1 stycznia 1996 r.

Komisja zobowiązała się do pokrycia nie więcej niż 50 % kosztów projektu.

25 września 1997 r. strony zdecydowały o dokonaniu pierwszej zmiany treści umowy.

Czas trwania projektu przedłużono z 18 do 36 miesięcy, począwszy od dnia 1 stycznia 1996 r.

29 czerwca 1998 r. strony zdecydowały o drugiej zmianie treści umowy, skracając czas trwania projektu z 36 do 30 miesięcy, bez zmiany daty rozpoczęcia projektu, przewidzianej na dzień 1 stycznia 1996 r.

Ostateczne koszty projektu zatwierdzone przez Komisję były niższe od kwot wpłaconych przez nią wcześniej w ramach wstępnego finansowania przewidzianego w umowie nr SU 1001 (SU) ENCATA.

W konsekwencji Komisja zażądała zwrotu nadpłaty, do której doszło przy okazji wstępnego finansowania.

Kwota należna od strony pozwanej opiewa na 63 349,27 EURO powiększone o odsetki za zwłokę.

Przez wiele lat Komisja regularnie przypominała stronie pozwanej o istnieniu długu i wielokrotnie kierowała do niej żądania zapłaty. Pozwana ze swej strony konsekwentnie uznawała istnienie długu i dawała wyraz woli jego spłaty kiedy tylko będzie to możliwe, jednak do dziś nie zwróciła Komisji nawet ułamka kwoty dłużnej powiększonej o odsetki za zwłokę, wynikającej z nadpłaty na jej rzecz, do której doszło w związku ze wstępnym finansowaniem projektu ENCATA.

—————

**Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2008 r. — Liga para a Protecção da natureza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-186/08)

(2008/C 183/49)

*Język postępowania: portugalski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Liga para a protecção da natureza (LPN) (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: P. Vinagre e Silva, avocate)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 kwietnia 2008 r. [wspomnianej w piśmie z dnia 3 kwietnia 2008 r. skierowanym przez Komisję do Liga para a protecção da natureza (zwanej dalej LPN)] — w którym Komisja umorzyła postępowanie w sprawie skargi nr 2003/4523 dotyczącej budowy zapory wodnej Baixo Tabor — ze względu na fakt, iż decyzja ta jest oparta na niesłusznym założeniu, że zachowane zostały podstawowe wymogi dotyczące korzystania przez skarżącą (LPN) z przysługujących jej uprawnień w zakresie udziału w postępowaniu poprzedzającym wniesienie skargi dotyczącym projektu „Zapora wodna Baixo Sabor”, które zostało wszczęte w drodze skargi nr 2003/4523 skierowanej do Komisji Wspólnot Europejskich;
- stwierdzenie nieważności decyzji, mocą której Sekretariat Generalny Komisji w sposób dorozumiany oddalił wniosek potwierdzający złożony przez LPN w dniu 19 lutego 2008 r. na podstawie art. 8 rozporządzenia nr 1049/2001 r. <sup>(1)</sup>;
- zasądzenie na rzecz LPN symbolicznego odszkodowania za naruszenie jej uzasadnionych oczekiwań dotyczących lojalności Komisji w jej postępowaniu i przestrzegania przez nią przepisów proceduralnych;
- nakazanie Komisji — na podstawie art. 64 i kolejnych regulaminu — przedstawienia Sądowi wydanej rzekomo decyzji o umorzeniu postępowania z dnia 28 lutego 2008 r., której ani nie doręczono skarżącej, ani nie opublikowano;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**Decyzja o umorzeniu postępowania

Decyzja o umorzeniu postępowania jest nieważna z uwagi na oczywiste naruszenie prawa do przedstawienia uwag wstępnych, które Komisja sama przyznała LPN.

W ten sposób Komisja odmówiła dostępu do jakichkolwiek dokumentów będących częścią akt, który umożliwiłby skorzystanie z prawa do przedstawienia uwag wstępnych, nie określając nawet „przepisów wewnętrznych” (na które się powołuje), na podstawie których przyznała to prawo.

Doszło również do naruszenia podstawowych zasad, takich jak zasady dobrej wiary, lojalności, przejrzystości i dobrej administracji, z uwagi na fakt, że uwagi nie mogły nawet być przedmiotem analizy przed przyjęciem ostatecznej decyzji o umorzeniu postępowania (pomiędzy wysłaniem uwag wstępnych — mających postać czterdziestostronicowego tekstu w języku portugalskim, w którym przedstawiono nowe fakty i argumenty — i wydaniem decyzji o umorzeniu postępowania upłynęły bowiem niecałe 24 godziny).

Decyzja oddalająca wnioszek w sposób dorozumiany

Biorąc pod uwagę przepisy rozporządzeń nr 1367/2006 <sup>(2)</sup> i nr 1049/2001, które potwierdzają w sposób jednoznaczny prawo dostępu do „przepisów wewnętrznych”, na których oparte jest przyznanie prawa do przedstawienia uwag wstępnych, milczenie Komisji, a następnie Sekretariatu generalnego w fazie wniosku potwierdzającego — jest niezrozumiałe i stanowi bezpośrednie naruszenie prawa dostępu do dokumentów i informacji przewidzianego we wspomnianych rozporządzeniach.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 str. 43).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, str.13).

**Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2008 r. — Forum 187 przeciwko Komisji****(Sprawa T-189/08)**

(2008/C 183/50)

*Język postępowania: angielski***Strony**

*Strona skarżąca:* Forum 187 ASBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: A. Sutton, G. Forwood, Barristers)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nie przewiduje ze skutkiem na przyszłość rozsądnych okresów przejściowych dla centrów koordynacyjnych, do których odnosi się wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 czerwca 2006 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- podjęcie wszelkich innych środków, jakie Sąd uzna za konieczne.